

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Jan Dąb-Kociół

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Kazimierz Rusinek

w/z Minister Kultury i Sztuki:
Leon Kruczkowski

Minister Żeglugi:
Adam Rapacki

Minister Leśnictwa:
Bolesław Podedworny

Minister Komunikacji:
Jan Rabanowski
Minister Poczty i Telegrafów:
Józef Putek

w/z Minister Zdrowia:
Jerzy Sztachelski

Minister Odbudowy:
Michał Kaczorowski

w/z Minister Apropowizacji:
Kazimierz Sokołowski

253

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 12 czerwca 1947 r.

o częściowym przyznawaniu prawa ubogich.

Na podstawie art. 116 § 2 kodeksu postępowania cywilnego zarządzam, co następuje:

§ 1. Prawo ubogich może być przyznane częściowo, gdy strona przy dochodzeniu swych roszczeń lub przy obronie przeciwko roszczeniom strony przeciwnej jest w stanie ponieść część kosztów sądowych bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

§ 2. Częściowe przyznanie prawa ubogich w przypadkach przewidzianych w paragrafie poprzedzającym może się wyrażać w zwolnieniu od poniesienia pewnej ułamkowej części kosztów sądowych, bądź w zwolnieniu od zapłacenia pewnej określonej sumy opłat sądowych, bądź też w zwolnieniu tylko od niektórych opłat sądowych lub od wydatków.

§ 3. Częściowe przyznanie prawa ubogich może mieć miejsce także w przypadkach, gdy powództwo jest oczywiście bezzasadne tylko w stosunku do pewnej części roszczenia lub co do niektórych roszczeń podlegających łącznemu dochodzeniu.

§ 4. W przypadku, gdy roszczenie jest

oczywiście bezzasadne tylko co do pewnej jego części, sąd oznaczy część roszczenia, co do której strona będzie korzystać z prawa ubogich.

§ 5. W razie oczywistej bezzasadności tylko niektórych roszczeń, podlegających łącznemu dochodzeniu, sąd oznaczy roszczenia, do których dochodzenia zostaje przyznane prawo ubogich.

§ 6. Jeżeli strona po częściowym przyznaniu prawa ubogich dochodzi także roszczeń lub ich części, do dochodzenia których odmówiono prawa ubogich, uiszcza opłaty sądowe i ponosi wydatki w takiej wysokości, jak gdyby roszczenia te lub ich części były przedmiotem oddzielnego dochodzenia sądowego.

§ 7. Przepisy §§ 3—6 mają odpowiednie zastosowanie do obrony przeciwko roszczeniom strony przeciwnej.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

254

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 czerwca 1947 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 stycznia 1947 r. o organizacji i zakresie działania komisji odwoławczych przy izbach skarbowych.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 11 kwietnia 1945 r. o ustroju władz administracji skarbowej oraz skarbowych organów wykonawczych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 64) w brzmieniu dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 209) zarządzam, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 18 stycznia 1947 r. o organizacji i zakresie działania komisji odwoławczych przy izbach skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 50) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 2 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister Skarbu mianuje na wniosek

dyrektora izby skarbowej 12 członków i tyluż zastępców z grona podatników podatku dochodowego lub obrotowego w okręgu izby oraz powołuje 12 członków i tyluż zastępców spośród kandydatów, przedstawionych za pośrednictwem dyrektora izby skarbowej w podwójnej ilości przez:

- a) wojewódzkie rady narodowe (rady narodowe m. st. Warszawy i m. Łodzi),
- b) okręgowe komisje związków zawodowych (a w m. st. Warszawie — Radę Związków Zawodowych),
- c) Związek Samopomocy Chłopskiej,
- d) Związek Rewizyjny Spółdzielni Rzemiosł Polskiej,
- e) izby przemysłowo-handlowe,
- f) izby rzemieślnicze,
- g) organizacje właścicieli nieruchomości budynkowych,
- h) instytucje samorządu zawodowego (rady adwokackie, izby lekarskie, lekarsko-dentystyczne, lekarsko-weterynaryjne itp.).

Kandydaci przedstawiani przez rady, izby, organizacje i instytucje, wymienione w pkt a), e), f), g) i h) powinni być podatnikami podatku dochodowego lub obrotowego.”;

2) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Przy przedstawianiu kandydatów na członków i zastępców członków komisji odwoławczej rady, komisje, związki, izby, organizacje i instytucje, wymienione w § 2 ust. 5, są obowiązane podać nazwisko, imię, zawód lub zatrudnienie i miejsce zamieszkania każdego kandydata oraz — o ile chodzi o rady, izby, organizacje i instytucje wymienione w pkt a), e), f), g) i h) tegoż ustępu — ponadto

wskazać, jakiego podatku podatnikiem jest kandydat.”;

3) w § 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli rady, komisje, związki, izby, organizacje i instytucje, wymienione w § 2 ust. 5, nie przedstawia kandydatów na członków i zastępców w wyznaczonym terminie, wówczas także pozostałych członków i zastępców zamianuje Minister Skarbu na wniosek dyrektora izby skarbowej.”;

4) w § 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Mandat członka (zastępcy członka) komisji wygasa: z upływem okresu, na jaki członek (zastępca) został mianowany (powołany), gdy członek (zastępca) utraci warunki piastowania mandatu (§ 7) lub — o ile chodzi o członka (zastępcę) mianowanego (powołanego) z grona podatników podatków dochodowego i obrotowego — gdy przestanie on być podatnikiem na skutek utraty źródła przychodów w danym okręgu.”;

5) w § 17 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Każda sekcja powinna składać się w połowie z członków tej grupy podatników, której odwołania ma rozpatrywać, i w połowie z innych członków komisji. Zasada ta nie obowiązuje, jeżeli w komisji członków danej grupy jest mniej niż 3; w tym przypadku wszyscy członkowie komisji danej grupy podatników powinni wejść w skład sekcji powołanej do rozpatrywania odwołań tej grupy podatników.”

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

255

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 czerwca 1947 r.

o wypuszczeniu biletów skarbowych w dolarach Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 11 kwietnia 1947 r. o wypuszczeniu biletów skarbowych w dolarach Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 146) zarządzam, co następuje:

§ 1. Wypuszcza się bilety skarbowe w dolarach Stanów Zjednoczonych Ameryki na łączną sumę 70 milionów dolarów.

§ 2. Bilety skarbowe są wystawiane na imię nabywcy na kwoty podzielne przez 100. Przelew może nastąpić tylko za zgodą Ministra Skarbu.

§ 3. Bilety skarbowe są wystawiane z rocznym terminem płatności. Jako datę wystawienia oznacza się na bilecie skarbowym datę jego sprzedaży.

§ 4. Bilety skarbowe są oprocentowane na 1% w stosunku rocznym. Odsetki płatne są z dołu przy wykupie biletu skarbowego.

§ 5. Cena sprzedaży i cena wykupu biletów skarbowych wynosi za każde 100 dolarów wartości imiennej biletu skarbowego — 100 dolarów Stanów Zjednoczonych Ameryki według wagi i próby obowiązującej dnia 1 lipca 1944 r.

§ 6. Sprzedaż biletów skarbowych odbywa się za pośrednictwem Narodowego Banku Polskiego bądź bezpośrednio przez Ministerstwo Skarbu.

§ 7. Wykup biletów skarbowych odbywać się będzie bez żadnych ograniczeń i potrąceń w ciągu 5-ciu lat od daty płatności wyłącznie przez Narodowy Bank Polski.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski